

Bahadır Bedir

- Őirler -

Yayın Tarihi:

2.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bu Gün Sen Geldin Yine Aklıma

Bu gün sen geldin yine aklıma
Yılların yüzüme bıraktığı yorgunluk çizgilerine bakarken
Daldım uykuya
Sessiz ağlayışlarımı
Duyan olmadı.

Sen gittikten sonra değişen bişey olmadı
Yine doğdu güneş yine akşamlar oldu
Ama güneş aydınlatmadı
Akşamlar daha bi karanlık yürüdüler üzerime

ldn diye sözünü tutmuyorum deęil
Ama sigarayı arttırdım
Yanında içtiğim sigaralar kadar tatlı değiller
Ve kimse imdiklemiyor kolumu artık
imdikleterek acıtmanı isterdim canımı
Böyle deęil

Bahadır Bedir

Hakettim mi

Soyup bedenimden çocukluđumu
Bir fidanın dalına astım, eğildi
Belli ki onada ağır geldi
Doruklara gömmeye çalışırken hüzünlerimi
Hep yanıbaşımda buldum, usulca uzanmış koynuma
Ağlamaklı kaç zamanla sevişirken
Ağlamamak için çok ter döktüm
Bir kibrit çöpü fazlaydı geçmişimi yakmaya
Saman alevi gibi yanacak, yanıp kül olacak
Ve bu dramın perdelerini kapayacaktım
O kibrit bulupda yakamadım
Merak ediyorumda
Bu eziyeti hakedecek kadar suçu
Hangi tarladan toplamışım
Bunu ben haketmedim

Bahadır Bedir

Hasret

Bazen bırak git diyorum kendime bu diyarları
Sessiz sakin bir yerden geldim ben
Dağda açan çiçek şehirde büyür mü?
Bu çiçeğin sonu ölüm mü?

Krizantem çiçekleri kokardı çocukluğumda
Benim hayallerim vardı
Ve güneş tatlı tatlı batardı
Seyretmeye doyamazdım

Köyümde balkona çıkıp yıldızlarla konuşurdum
Bir şey dilediğimde bazısı göz bile kırpardı
Susardım, ne bir kuyu ferahlatırdı beni
Nede ağızımdan çıkmayan kelimeler

Gün doğumunda martıların çığlıkları yükselirdi
Hüzünden atmadıklarını bilirdim çünkü
O şehirde her sabah güzeldi
Hiç kötü gün olmazdı

Bir sahili vardı hatırlıyorum
Gençliğimi, hüznlerimi yaşadığım
Ve bir denizi içine girdiğimde dünyayı unuttuğum
Ve nazmiye teyze vardı
Ağacında meyva çalardık,
Balkonundan bizi ıslatacağını bile bile
Nedense o su halen kurumadı sanki
Özledim mi ne

Annem ve babamın beraber işe gitmesini beklerdim
Uyuyor rolü yaparak
Tek başıma evde yatmak gidip televizyon seyretmek içi
O kadar güzel bir şey yoktu benim için
Yalnızlıktan sıkıldım annemi babamı özledim
Bilseydim onları ben kaldırırdım sabahları öperek

Ama onlar şimdi bana o kadar uzak ki
Gitmek istiyorum ama çok zor
Saymaya kalsam bir ton sorun
Gözlerim sizi arıyor

Ayrılıkların da bir sonu vardır
Başlangıcı olan herşeyin bir sonu olduğu gibi

Bahadır Bedir

Hayat Bir Şiirdir

Hayat bir şiirdir
Bazen kafiyeli
Bazen veremediğin anlamların içerisinde boğulduğun

Hayat bir şiirdir
İlk mısralarında doğarsın
İlk dördüğüün son mısrasındır yaşamla dalaştığın vakit
İkinci dördüğüün başında amacını hatırlayamazsın bazı zamanlar
Şiir devriktir, hayat tepe taklak
Bir çiğ damlası düşer yaprakların üzerine
Sonra bir çözümsüz düşünce takılır aklına
Şişmiş ellerini sıkar en sevdiğin yüzük
Buğulaşmış pencere camından silip bir köşeyi
Seyredersin ıslak yeryüzünü

Hayat bir şiirdir
Köşeli dört mısradan taşmış
Buruk dizelerin tren gibi sıralandığı
Ah çekişlerin kederli bir sigara dumanına karıştığı

Hayat bir şiirdir
Mutluluğun nizamiye kapılarında izbandut kötülükler
Geri de dönemem diye diye zorladığın
Ağzın burnun kan içeri girdiğin bir nakarattır
Ve her seferinde bitmeden tekrar eder

Salya sümüklü, anneye muhtaç çocukluklardaki saadeti
Parayla satın alma imkanı olsa
Satardım bu şiirleri
Yakarak büyüklüğümü

Bahadır Bedir

İki Pencere

Bu gün tüm iyi niyetlerim, bir gömü derinliklerinde denizlerin
Ve hüzün bayraklarım göklere çekilirken
Bir daha soğuyorum hayata
O göğsünde uyumaya hasret çektiğim kadın şimdi uzaklarda.
Dışarıda yağmur usul usul yağıyor
Benim gözlerimde yaş
Yağmur ha içeride ha dışarıda ne farkeder
Zamansızlaşıyorum gözlerim penceredeyken
Vakit ölüme bir adım daha uzak değilmiş gibi
Bir sokak köpeğinin acizliği
Ve bir kader yalnızlığı kaplıyorken içimi
Bekliyorum.
Damlalar camıma çarptıkca, sanki içeri girmek istercesine
Dumanını içime çektiğim sigara
Ve bir tebessümüne hasret insanlar geçiyor aşağıdan
Şemsiyesiz, sırlısıklam
Bir sarhoş köşe başında yırtık ceketinin korumasında şarap şişesi
Yağmurdan çok belli olmayan ağlamaklı gözleri hissettim
Kan kırmızıydılar, sakallarına ak düşmüş, uzamış ve titrek elleri
Nasır bağlamış donuk gamzeleri.
Önünden geçenler biraz daha hızlanırken,
Gururu tekrar tekrar yerlere çalınıyordu.
Kimi kaybettide buğulu bakar bilmem ki
Yada kim istemedi ki onu yüreğinde
Belkide aslan oğlum diyen babasını
Yada saçlarını okşayan ve bir daha göremeyeceği annesini
Arıyordu şişe diplerinde bulamayacağını bile bile.
Kimbilir nasıl bir derdi vardı.
Kendi dertlerimi unutup onu düşünmeye dalıyorum
Ve utanıyorum
Yavaş yavaş indirirken isyan bayraklarım
Şükretmediğim için kendimden utanmaya başlıyorum.

(Annemi aradım, sesini duydum. Acısının sadece beni görememek olduğunu, oğlu olduğum için gurur duyduğunu, hayatı şimdiden sırtlandığım için teşekkür ettiğini söyledi. Ben de onları çok özledim, biraz daha sabır çok gelmemeliydi bana. En yakın zamanda geleceğim bağına anam, gözlerin dolmasın aklına geldiğimde...)

Her batan güneşin mutlak yeniden ısıtacağı bir günü daha vardır.

Bahadır Bedir

Kendimi Yaktım

Bir gülümsemeyi çok görmüştü bu hayat bana
O da yanlış anlamıştı beni herkesler gibi
Oysa ki bir çocuk gülücüğünde bakardım herkese
Ve bir zindan sessizliğindeki odamda
Hayattan muzdarip bir sigara daha yaktım

Kardelen kadar azimliydim bu denli yorulmadan önce
Ve güneşi de hep görmüştüm oysa ki, karı delip
Ama her defasında üstüme üstüme yağdı karlar
Zorluklardan muzdarip bir sigara daha yaktım

Nereden geleceği bilmediğim bir sevgi bekledim durdum
Sıcaklığında ısınmalıydım, çünkü hep karın altındaydım
Ve üşümüştüm hiçbir şeyin ısıtmadığı, o yalancı gülüşlerin tam ortasında
Ama hep o soğuk odamda gözlerim tavana çivili kaldı
Ağlamaklığımdan muzdarip bir sigara daha yaktım

Bir bulut parçası olmayı çok istedim
Üzerimdeki bu yük iyice ağırlaştığı zamanlarda
Ama nefes almaktan bile acizdim
Ciğerlerim isyan, ben isyan
İsyanımdan muzdarip bir sigara daha yaktım.

Umutlarım papatya falına bağlı
Bitecek bitmeyecek arasında gidip gelirken
Yağmurlu havalardan sonraki çimen kokusunu dahi
Hissedemez oldum
Ve sevimsiz yakıcılığıyla çıktı güneş
Sevimsizliğinden muzdarip bir sigara daha yakacaktım
Sigaram da bitti
Kendimi yaktım...

Bahadır Bedir

Sen Yanma

Bir sigaranın daha sonuna geldim
Hayatımın aksine
Serseri mayınları basa basa toplarken
Yaralandım, kanadım
Ödüllendirilmenin aksine

Dünyam döner hergün tersine
Gidipte anlatamam kimseye
Ne halde olduğumu bilsen bile
Gelip görme beni
Değmesin sesin sesime
Elin elime
Ben yandım sen yanma diye

Bahadır Bedir

Sevgiliye

Sevgiliye;

Soğuktu günlerim ve geceler ayaz grisi
Sessiz bir sızıntı içimde
Kimsenin duymadığı, duysa da anlamayacağı ince bir isyan
Ve gül kurusuyla yavru ağzı arası bir renkle yaşıyordum
Seni tanıyana kadar
Hayatımdaki zarar ziyan bir günün akşamında buldum seni.
Bilmediğim bir gözbebeğine bakmaktan korktum,
Anlattıklarında ki üzgün ama daha yenilmemiş çocuk tuttu ellerimi.
Sonra, sonra adımlarıma küstüm, beni senden ayıracak yere götürdükleri için...
Seni bende uzaklaştıran herşey canıma batmaya başladıkca,
Sevdamın büyüklüğünü gördüm.
Sustum,
Susadım,
Doyamadım sana.
Doyamıyorum.

Sınırları olmayan, sevdadan bir dünya kurdum sana
İçinde sadece sen ve ben
Bir huzurlu uyku sessizliğinde, sakin ve berrak
Hayatın yükünü üstlenmeyen bir dünya
Yalnız kalmayacağın bir dünya
Rutubet sinmiş duvarlara bakarken kurulan pembe hayallerin gerçek olduğu
Güzel taklidi yapan tüm kötülüklerden uzak
Üzerimizdeki ateşten gömleğin sevdadan ipliklerle dikildiği bir dünya

Değmesin gözlerine başka bir göz,
Kıskanırım.
Kötülük pusu kurup yollarımıza bekliyor olsada,
Ver sırtını yarım
Allah'a ve bana sığın
Düşeceğin yer benim kollarım olacaktır.
Sen sev yeter
Ne kadar yağmurlu geçsede
Muhakkak bir gün güneş doğacaktır.

Bahadır Bedir

Unutamadım

Bırak yakamı diyorum üzüntülere
Nedense hiç dinlemiyorlar
Ve gidenlerden en fazla senin vedan yaşartıyor gözlerimi
Gözlerinin içine bakardım bazı gecelerde
Bir habersiz öpüşünü ve bir de sonrasında gamzelerime dokunuşunu
Unutamadım

Bahadır Bedir

Yaşamak

Gülen gözlerim vardı sebepli sebepsiz
Ve ııldardı umursuzca hayata karşı
Sevginin yetimliğinde yetişmelerim bile
Ferimi söndüremedi ta ki, sen gidene kadar gözlerimden
Yalnızlığımı buldum

Bir otobüs garından sadece gidiş bileti aldım sensizlik şehrinde
Ve nereye gittiğini bilmediğim otobüs ile
Nerede olduğunu bilmediğim bir şehrin bağına sığındım bu gün
Durmaz gider oldum

Geceleri ayaz gündüzleri yakar oldu
Ve gülen gözlerim susmadı zamanlı zamansız doldu
Acılarımı dindiremediğim gecelerde gökyüzünü seyre daldım
Gurbetteydim yabancıydım ailem yoktu sen yoktun
Ben yok oldum

Bir mezarın taşını gösterdiler sen diye
Yıkıldığımı şans bildiler, seve seve ezdiler
Bir gün yeniden doğacağımı bilemediler
Yine gülüyor gözlerim, gülecekte
Bir anka kuşu gibi külümden doğdum
Yeniden var oldum

Bahadır Bedir

Yine Sensiz

Yorgunluđum belli oluyor mu?
Gözlerim kızarmış sanırım, yine ağladım da gizlice
Sesim kısık fazla suskun kaldım bu akşam
Neredeyse diğer akşamlar gibi hiç konuşmadım
Yine sabah ezanı okunuyor, yani sensiz bir gün daha mı?

Bahadır Bedir

Yoruldu Mu Sandın?

Yorgun deęilim, yzümde çizgiler olsa bile
Yorgun deęilim, gözlerim dolu gezse bile
Yorgun değilim, yaşanmayacakları yaşadıysam bile
Yorgun deęilim, kaderin cilveleriyle sevişsem bile
Yorgun deęilim, gamzelerim solmuş olsa bile
Yorgun değilim, kasvetimden çatlamış olsam bile
Yorgun değilim, yanımda olmayanım olsa bile
Yorgun değilim, leş kargaları başıma üşüşmüş olsa bile
Yorgun deęilim, itirazım olsa bile
Yorgun değilim, çökmüş olsa bile omuzlarım
Yorgun deęilim, haykırmak istesem bile
Ve bunları bile bile
Hala yorgun deęilim, yorulmaktan yorulmuş olsam bile

Bahadır Bedir